

دله اینها

نهرانیه دشت خانقای تزله ربا طو سند
هفه بیرون کوه همچنان سبلان و همام علی
شتران آکر و ایسن سرناوار آلتون کوین
تلغز و سدانده راقق و طوز و کفری
کرکور آمیدن و دهکر مصلح راه پیجوبن

سیده و شیر باز که که ز عربات
شیان خیرویان خلکه که لکه ز عربات مانیه تیار بخت
آنه هنون کرد ن بای حفظ نست مانیه خدر
مکلهه اور که فکرا کتابم نیست
هشی ده علیه فیضه اخلاقی شرقیه دکرس کردار باه ن کسر
لکه بر دهها نهاده شده دعنه ده کوتاه خانه
هی نه لر جلیلی باعی صنایه ملته باعو صنایه
ز دنایه حضیه و کواده و مانه بگردش و چیا مهی شیرانه بجهه میدانه
جهه نزی خوش و ده

کردا خان
از ده کردی جام سرالعوی بهدنام خودکارینه ز بوراد اهن مری چم دله فام
صه کلکه طای دسته شهاده که کردی بکر و کود چه بیکم درکی کرد دینه از نه کرد
شترانه شهاده نه کردی بکر و کود چه بیکم درکی کرد دینه از نه کرد
اکردن نهارن کوی چه ذهنی خویشی نهاری هبیل او اجهوی دینه دوکن همان
ز از ترکم ناریه نه اتلکر و ملکه نه ایعنی دشنهه بلکر دلایه
میچه ملکه ناریه نه اتلکر و ملکه نه ایعنی دشنهه بلکر دلایه
بلکر دلم برو هجان بعده و باوری و میان دنایه از بوراد شان لو اهدیه می برسن
لو اهدیه دنالیم بر دلم حارهونم هم سیاهه از بایتم خریک ده دیده
هی دنیز نهاریه نه اتلکر و ملکه نه ایعنی دشنهه بلکر دلایه
اکر است نه جامیل و لاده فان خودان خبری خوب بر کرد دکی کوری دینی از ولاده فام
بارون نه که با اصر بجهه ری زن کم به باره مکدو و باره لکن در رفع اهلک بر پام